

ὄμους τοῦ ἀτόμου πρὸς ὃ ἤθελε νὰ δηλώσῃ τὴν εὐαρέσκειάν του· τὴν δὲ δυσαρέσκειαν ἐξέφραζε τύπτων ἐπὶ τῶν ὤμων. Καὶ διὰ τῶν αὐτῶν πάλιν σημείων ἀντελαμβάνετο τῆς εὐαρέσκειας ἢ δυσαρέσκειας τῶν περὶ αὐτόν. Ἐδέχετο μετ' εὐχαριστήσεως τὰς θωπείας τῶν συγγενῶν αὐτοῦ, καὶ ἐδείκνυε μεγίστην στοργὴν πρὸς τοὺς περὶ αὐτὸν, ἰδίως πρὸς τὰ βρέφη ἃ εὐχαριστεῖτο νὰ συσφιγγῇ εἰς τὰς αὐτοῦ ἀγκάλας. Συνήθως ἦτον ἠπίου χαρακτῆρος, ἀλλ' ἐνίοτε ὠργίζετο, μάλιστα ὁσάκις δὲν ἐξετελεῖτο ἡ ἐπιθυμία του· ἡ δὲ ὀργὴ αὐτοῦ ἐξεφράζετο οὐ μόνον διὰ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς φυσιογνωμίας του, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν δυστόνων καὶ ἀνάρθρων αὐτοῦ κραυγῶν.

Ἦτο φύσει γενναῖος καὶ περιέργος, ἀλλὰ πάντοτε εἰργάζετο μετὰ σκέψεως καὶ φρονήσεως. Ἐξερχόμενος τῆς οἰκίας ἐπεθύμει ἐκάστοτε νὰ προχωρῇ πλεόν τῆς προτεραιίας καὶ πολλάκις ἄνευ ὀδηγοῦ ὅθεν προχωρήσαντος ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐπὶ στενῆς γεφύρας ὃ πατὴρ αὐτοῦ ἵνα τὸν φράσῃ, ὅπως ἄλλοτε μὴ προχωρῇ ἄνευ ὀδηγοῦ, τὸν ἔβριψεν ἐπιτηδεῖως ἐν τῇ ὑποκειμένη λίμνῃ, καὶ τοῦτο πραγματικῶς συνέτεινεν οὐκ ὀλίγον νὰ τὸν καταστήσῃ εἰς τὸ ἐξῆς προσεκτικώτερον. Φαίνεται δὲ ὅτι διετήρησεν εἰς τὴν μνήμην του τὴν δυσάρεστον ἐντύπωσιν τοῦ συμβάντος τούτου, διότι μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν δυσαρεστηθεὶς κατὰ τοῦ ὀδηγοῦ αὐτοῦ, ἔφερεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς γεφύρας ἐκείνης καὶ ὠθήσας αὐτὸν αἴφνης τὸν ἔβριψεν ἐν τῇ λίμνῃ, ὅθεν ὅμως ἀμέσως ὃ ἴδιος τὸν συνέδραμεν ἵνα ἐξέλθῃ.

Πολλάκις διεσκέδαζε παίζων μετ' ἄλλων, καὶ πρὸ πάντων εὐχαριστεῖτο νὰ κλείῃ τοὺς ἄλλους ἐντὸς δωματίου, ἢ εἰς ἄλλο μέρος ἐξ οὗ ἠδύναντο δυσκόλως ἢ διόλου νὰ ἐξέλθωσι· καὶ ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ἐγέλα κηγάζων. Ἡ σωμαστικὰ ὡσαύτως τὸν διεσκέδαζεν οὐκ ὀλίγον. Ἐν γένει δὲ ἐφαίνετο ἀρκούντως εὐχαριστημένος περὶ τῆς καταστάσεώς του.

I. ΔΕΚΙΓΑΛΛΑΣ.

Η ΦΡΑΚΜΑΣΟΝΙΑ.

Τί ἐστὶ Φρακμασονία; — Ὅλοι σχεδὸν οἱ ἄνθρωποι εἰσὶ λίαν περιέργοι νὰ πληροφορηθῶσι τί προτίθεται τὸ τάγμα τοῦτο. Ἄπειρα περὶ Φρακμασονίας διαδίδονται. Ἄν ἐρωτήσῃτε τὸν ἄπλοῦν λαόν, θέλει σᾶς ἀπαντήσῃ ὅτι Φρακμασονός εἶναι

ἄνθρωπος *κολασμέρος*, φίλος τοῦ διαβόλου, κτλ. Ἄν ἀπευθύνητε τὴν ἐρώτησίν σας εἰς ἀνωτέραν τάξιν τῆς κοινωνίας, θέλετε λάβει τὴν ἀπάντησιν ὅτι, κατὰ τὰ ὑποτιθέμενα, τὸ τάγμα τῶν φρακμασονῶν δὲν δύναται ἢ νὰ προτίθεται σκοποῦς φιλανθρωπῶς. Πιθανὸν νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν παγκόσμιον ἀδελφότητα καὶ τὴν ἐξόντωσιν ἀπῶν τινων προλήψεων, αἵτινες καταβιβάζουσι τὸν ἄνθρωπον, τὸ λογικὸν τοῦτο ζῶον, εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀλόγων.

Δὲν πιστεύομεν οὔτε τοὺς μὲν, οὔτε τοὺς δέ. Μὴ δυνάμενοι δὲ ν' ἀνοίξωμεν τὸ ἐρμητικῶς κεκλεισμένον στόμα τῶν Φρακμασονῶν οὐδὲ νὰ κινήσωμεν τὴν γλῶσσάν των ὅπως ἱκανοποιησωμεν τὴν περιέργειαν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν, ὁμολογοῦμεν ἀπείρους *χάριτας* πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένην κληρικὴν ἐφημερίδα *Κόσμος* ἥτις προσφυῶς πάνυ ἔρχεται πρὸς βοήθειάν μας.

Ἴδου τί ἔστι, λοιπὸν, κατὰ τὸν *Κόσμον*, Φρακμασονός.

«Οἱ Φρακμασονοὶ, ὧν ἀρχηγὸς εἶναι ὁ ἡγεμὼν τοῦ σκότους, ἢ ἐν ἄλλοις, ὁ Σατανᾶς, διαίρουνται εἰς τρεῖς κατηγορίας.

«Εἰς τὴν πρώτην ἀνάγονται οἱ Φρακμασονοὶ ἰανσενισταὶ *Janseniste* (οἱ προδιαθέσαντες τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν).

«Φρακμασονοὶ τῆς δευτέρας κατηγορίας εἰσὶν οἱ κατορθώσαντες νὰ λάβωσι τὴν κυβέρνησιν χριστιανικοῦ τινος κράτους· οὗτοι ἐνεργοῦσι μετὰ πλείστης ἐλευθερίας, καὶ ἄρχονται δεικνύοντες κατὰ πρῶτον τὰ κέρατα καὶ τοὺς ὄνυχας τῶν, κύπτουν ὅμως εἰσέτι τὴν οὐρὰν αὐτῶν, ἥτις θὰ ἐξηγήσῃ τοὺς ἐναντίους των (οὔτοι εὐρίσκονται εἰς τὴν σημερινὴν Ἰταλίαν).

«Εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν τῶν Φρακμασονῶν ἀνάγονται οἱ *λατρεῖοντες τὴν Ἀφροδίτην* καὶ οἱ ἔχοντες τὴν λαμπητόμον εἰς διαρκῆ ἐνέργειαν.»

Τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐξεφράσαμεν ἤδη τῷ *Κόσμῳ* τὴν εὐγνωμοσύνην μας ἐν τοῖς ἄνωθεν διὰ τὰς πολυτίμους ταύτας πληροφορίες. Ἀφίσωμεν ἤδη νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ καὶ ἡ Φρακμασονικὴ ἕως ἐφημερὶς *Ἐθρικὴ Γνώμη*. Τοῦτο πράττει κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον.

«Ἐἶναι βέβαιος ὁ *Κόσμος* ὅτι τὰ *ΚΥΝΙΚΑ ΚΑΙΜΑΤΑ* δὲν ἐπηρεάσαν τὸν ἐγκέφαλον τῶν συντακτῶν του;»

«Εὐκόλον ἄλλως τε εἰς τὸν τῆς Φρακμασονίας ὀρισμὸν τοῦ *Κόσμου* νὰ ἀντιτάξωμεν τὸν

δρισμόν τοῦ Ἰησοῦτισμοῦ. Καί ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ πάγκατος τούτου παρατηροῦνται τρεῖς φάσεις.

« Α'. Ὁ Ἰησοῦτης ὁ μὴ εὐρισκόμενος ἐν τῇ ἐξουσίᾳ Ὁ ΕΛΕΥΘΕΡΟΦΡΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ, ὁ ἀγαπῶν τὴν εὐλικρίνειαν ἐν τοῖς κοινοβουλίαις· οὗτος εἶναι ἐχθρὸς τοῦ πληρώνοντος αὐτὸν Καίσαρος, ἐχθρότερος δὲ τῆς δημοκρατίας, ἧς ἀποκρούει τὴν συμμαχίαν.

« Β'. Ὁ μετασχών τῆς κυβερνήσεως Ἰησοῦτης. Οὗτος ἐπιδοκιμάζει ἅπαντα τὰ περιοριστικὰ μέτρα, εὐλογεῖ ἀπάσας τὰς βιαιοπραγίας, γίνεται δουλικὸς ὑπὸς βασιλεύη.

« Γ'. Ὁ Ἰησοῦτης ὁ καταστάς κύριος. Οὗτος λέγει τῇ κοσμικῇ ἐξουσίᾳ ὅτι ἡ οἰκία τῷ ἀνήκει, καὶ ὅτι ὀφείλει νὰ τῷ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν τῆς. Οὗτος περιφρονεῖ τοὺς χθεσινούς προστάτας του, καὶ τοὺς ἀνατρέπει, ἂν δὲν τὸν ἀφίσῃ νὰ ἐνεργῇ ἐλευθέρως.

« Ὁ Κόσμος δὲν θέλει διστάσει ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ μικροῦ τούτου κεφαλαίου τῆς συγχρόνου ἱστορίας.» (1)

I.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΓΕΡΟΝΤΟΚΟΡΗΣ.

- 15 ἔτη. Φλέγεται ἀπὸ ἐπιθυμίαν νὰ μεγαλώσῃ καὶ νὰ ἐλαύσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀνδρῶν.
- 16.— Ἀρχίζει νὰ ἔγῃ μίαν ἀόριστον ἰδέαν τί ἐστὶ αἴσθημα.
- 17.— Λαλεῖ περὶ ἔρωτος εἰς μίαν καλύβην καὶ περὶ τρωπεροῦ αἰσθήματος ἀπηλλαγμένου ἀπὸ πάσαν ἰδέαν συμφέροντος.
- 18.— Ὀνειροπολεῖ γλυκείας ἐρωτικὰς σχέσεις μεθ' ἑνα κομψὸν νέον, ὅστις τῇ ἔκαμε μερικὰς φιλοφρονήσεις.
- 19.— Καθίσταται ὀλίγον πλέον δύσκολος.
- 20.— Ἐπειδὴ κατέστη ἡ ὠραιότης τοῦ συρμού, νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ἦνε πλέον ὑπερήφανος διὰ τὸν ἑαυτὸν τῆς καὶ τὰ θέλητρα τῆς.
- 21.— Ἡ πεποίθησις εἰς τοὺς ὠραίους ὀφθαλμούς τῆς αὐξάνει, καὶ ὄνειροπολεῖ πλούσιον συνοικέσιον.
- 22.— Ἀποποιεῖται ἕνα ἀξιόλογον γαμβρὸν, διότι δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἀνθρώπων τοῦ συρμού.
- 23.— Κάμνει τὴν φιλάρεσκον μὲ ὄλους τοὺς νέους.
- 24.— Ἐκπλήττεται πῶς δὲν ἐνυμφεῖται ἀκόμη.
- 25.— Καθίσταται πλέον προσεκτικὴ εἰς τοὺς τρόπους τῆς.

- 26.— Ἀρχίζει νὰ φρονῇ ὅτι ἐν ἀνάγκῃ δὲν εἶναι ἀπαραίτητος μεγάλη περιουσία.
- 27.— Προτιμᾷ τὴν συναναστροφὴν τῶν φρονίμων ἀνθρώπων ἀπὸ τὰ θέλητρα τῆς φιλάρεσκείας.
- 28.— Περιορίζεται νὰ ἐπιθυμῇ ἐν ἀφάνει συνοικέσιον μὲ μίαν ἔντιμον εὐζώϊαν.
- 29.— Χάνει ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν ἐλπίδα τοῦ συζυγικοῦ βίου.
- 30.— Ἀρχίζει νὰ φοβῆται τὸ ὄνομα τῆς γεροντοκόρης.
- 31.— Διπλασιάζει τὴν περὶ τοῦ στολισμοῦ τῆς φροντίδα.
- 32.— Ἐπιδεικνύει βαθυτάτην περιφρόνησιν διὰ τὸν χορὸν καὶ διακηρύττει ὅτι εἶναι δυσκολώτατον νὰ εὐρεθῇ καλὸς χορευτής.
- 33.— Ἐκπλήττεται πῶς οἱ ἄνθρωποι ἀφίνουν μίαν φρόνιμον γυναῖκα, καὶ πτερυγίζουσι πέριξ μιᾶς μικρᾶς κούκλας.
- 34.— Προσποιεῖται μεγάλην εὐθυμίαν συνομιλοῦσα μὲ ἄνδρας.
- 35.— Ζηλοτυπεῖ ὅλας τὰς γυναῖκας ὅσας ἐπαινοῦν ἐμπρὸς τῆς.
- 36.— Τὰ χαλᾷ μὲ τὴν ἀρίστην φίλην τῆς, διότι ὑπανδρεύθη.
- 37.— Εὐρίσκειται ὀλίγον μεμονωμένη ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου.
- 38.— Ἀγαπᾷ νὰ ὀμιλῇ διὰ τὰς φίλας τῆς ὅσαι κακοῦπανδρεύθησαν καὶ ἡ ἀποτυχία των τὴν παρηγορεῖ ὀλίγον.
- 39.— Αἱ ἰδιοτροπίαι τῆς διπλασιάζονται.
- 40.— Καθίσταται περίεργος καὶ ραδιοῦργος· δύο ἀρεταὶ αὐξάνουσαι ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν.
- 41.— Ἐπειδὴ εἶναι πλουσία ἐλπίζει νὰ συλλάβῃ κανένα ὠραῖον νέον ἄνευ καταστάσεως.
- 42.— Χάνει καὶ αὐτὴν τὴν ἐλπίδα καὶ ἀρχίζει τότε νὰ δημηγορῇ κατὰ τοῦ ἀπίστου καὶ ὑπερηφάνου φύλου.
- 43.— Λαμβάνει κλίσην εἰς τὸ χαρτοπαίγιον καὶ τὴν κακολογίαν.
- 44.— Φαίνεται λίαν αὐστηρὰ πρὸς τὰ ἔθη τῆς ἐποχῆς τῆς.
- 45.— Ἀγαπᾷ μανιωδῶς ἕνα ὠραῖον ὑπολογιστὸν εἰς διαθεσιμότητα, ὅστις εἶναι σχεδὸν ἀνεψίος τῆς.
- 46.— Ἡ ἐγκατάλειψις καὶ ὁ γάμος τοῦ νέου αὐτοῦ εὐνοουμένου τὴν παροργίζουσι.
- 47.— Ἀρχίζει ν' ἀπελπίζεται διὰ τὸ μέλλον τῆς καὶ νὰ προσκολλᾶται εἰς τὸν ταμβάκον.
- 48.— Ὅλη τῆς ἡ στοργὴ συγκεντροῦται εἰς τὸν Ἀζὸρ καὶ εἰς τὴν Πιστρα.

(1) Σημ. Χρ. Ταῦτα μὲν ἀποσπάσαμεν ἐκ τῆς « Ἀρμονίας, προσεγῶς δὲ ἐκτενεστέρον θέλομεν πραγματευσθῆναι περὶ τῶν δύο τούτων ταγμάτων.